

EDINOST

Glasilo Slovenskega političnega društva za Primorsko

•V edinosti je moč.

EDINOST izhaja 2krat na teden vsako sredo in soboto o poludne. Cena za vse leto je 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravnosti in v tržkah v Trstu po 5 kr., v Gorici in v Ajdovščini po 6 kr. — Naročnina, reklamacije in inserate prejema Opravnost, via Torreto, »Nova tiskarna«.

Vsi dopisi se pošiljajo Uradništvu via Torreto. »Nuova Tipografia« vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste naznani in poslanice) se zaračunijo po pogodbi — prav cenó; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Skrajni napuh.

Mi gotovo nismo sovražniki ni poštenim Italijanom, ni poštenim Nemcem, ali preseda nam pred vsem napuh, kateri se posebno v zadnjem času kaže pri Lahonih in Velikonemcih v Trstu bivajočih.

Kaj je druga, nego napuh in skrajno zaničevanje slovenskega naroda, ako se mlad, še neskušen avokat in pa pleteni pa jako slabega pustolovca, ki je uže okolo Garibaldija iskal lovnik, katerih ni mogel dobiti leta 1868, ko je hrbet obrnil onemu častnemu okoličanskemu bataljonu ter skrivaj Lahonom prav dajal, ko so njegove tovariše psovali i nanje pljuvali, kaj je druga, nego drzen napuh, ako taka dva človeka osnujeta društvo, katero ima namen, da okoličane uči felonije in izdajstva na lastnih očetih, bratih in sestrach. Ali ta gospoda res misli o našem narodu, da je popolnoma suženj in moralno uže tako propadel, da bode sam sebe moril? In samomor zarad takih dveh možakarjev, katera nista na tem svetu še nič druga pokazala, razen del navadnih razposajencev.

Ali varata se kratkovidna napuhneža, in žela bosta za neosnovano ravnjanje tudi zasluženo plačilo, tega smo mi tako gotovi, kakor gotovo ona dva rasposajenca ne poznata svojih lastnih moči, in nista še do tega volala, da bi poznala moč Slovanov in njihove narodne ideje, s katero se v tem slučaju družijo še drugi sveti čuti.

Napuh, nič ko napuh in zaničevanje Slovencev je vse postopanje očetov Cikorije.

Skoraj enako, kakor ti gospodje, postopajo tudi tukajšnji velikonemški zavezušniki naših Lahonov.

Ko je pred par meseci politično društvo Edinost sklenalo prošnjo na ministerstvo za pomnoženje kurzov slovanskega jezika na tuk. c. k. nem-

škej gimnaziji, takrat je tržaška tetka precej sumničila necega slovenskega profesorja, da je on oče one peticije, ovajala je potem tega gospoda oblastnjam in zahtevala, naj na njem statuirajo izgled za druge enake grešnike. Tej blagej tetki je uže po glavi rojila preiskava in še kaj hujšega.

Mi bi še molčali o tem; ali pri zadnjem občnem zboru društva Edinosti se je pripetilo, da je učitelj, g. Kamušič predlagal, naj društvo Edinost napravi prošnjo na c. k. deželnou vlado, da bi učni načrt na tuk. c. k. nemškej ljudskej šoli tako uredila, da bi se otroci v I. in II. razredu podučevali na podlagi materinega jezika (slovenskega oziroma italijanskega) in še le v III. razredu naj bi se začelo izključivo z nemščino.

Ta predlog, ki na vse zadnje meri na to, da se ložeje uči nemščina, tako je »Triesterco« podkuril, da je hitro pozvedovala, kdo je ta g. Kamušič, in ko je zvedela, da je učitelj na nemškej ljudskej šoli, spustila je nanj ves svoj gnajev, predlog po svoje prestrojila in začela mej vrstami Slovencem celo pretiti z Bismarkom.

To naj bi še bilo. A ko je g. K. poslal popravek v omenjeni list, priobčila ga je Triesterca sicer, ob enem pa g. K. strastno napadla in kar naranost ovajala oblastnjam, ter od njih zahtevala, naj ga spode iz službe. Ali na tem še ni zadost, tudi se je perfidno zlagala, češ, da je g. K. uže magistrat zarad političnega rovanja spodil iz službe. Laž je morala sicer popraviti, ker obča je znano, da je g. K. sam izstopil iz mestne službe. Ali dejanje ni zarad tega nič manj podlo.

Ali ni tudi to grd napuh in zaničevanje našega naroda?

»Triesterco« s tem prejasno kaže, da ima Slovence za brezpravno parijo, katera se sme kar ovajati in obrekovati. »Bič na nje!« kriči gospodar sužnjev nadzornikom svojim. Podoben temu klicu je tudi klic velikonemškega

glasila v Trstu. To je liberalizem, to je omika in poštenjaštvo gospode, ki se s temi lastnostmi vedno baha. Ta surov napuh, to zaničevanje naj si Slovenci dobro zapomnijo, bodi naj jin v poduk in primerno ravnanje.

Občni zbor polit. društva Edinost

dne 1. februarja 1885.

(Dalje.)

Za tem povabi predsednik tajnika g. V. Dolenc, da poroča o društvenem delovanju prešlega leta.

G. V. Dolenc na to poroča tako le: Slavni zbor Društvo Edinost je stopilo letos v 11. leto svoje delavnosti. — Društvo je v lanskem letu, to je po zadnjem glavnem občnem zboru še precej tečelo in mnogo širilo svoj delokrov. Posebno dosti je pristopilo novih udov iz Istre, namreč 137, v vsem šteje društvo z taj udov okolo 420, ali mnogi so še s plačilom zaostali in zato je odbor naprosil poverjenike s posebnimi dopisi, naj bi izterjevali pri udih letnino. Nekateri poverjeniki so storili svojo dolžnost, ali večina, in zato mora odbor pri tej priliki priznati poverjenikom večo marljivost. Umrli so v prošlem letu koliker znano trije udje, mej katerimi odbornik g. Ivan Gorjup, večletni društveni odbornik, nekaj časa deželnih poslanec, široko poznani rođajub in podpornik naših narodnih prav. V znamenje, da društvo česti zasluge može, poslal je odbor na rakenjega venec s trakovi in primernim napisom.

Predlagam pa, da se tudi pri tej priliki hvaležno spominjemo ranjega ter v znamenje spoštovanja njegovega spomina vstanemo raz sedežev (zgodi se). Umrila sta lansko leto v Trstu tudi dva mnogo zaslужna pisatelja slovenska, mej katerimi enega smemo uvrščevati mej prve slovenske pesnike, ta je bil g. Ivan Vesel-Kossek. Slovenska društva so temu velikemu možu napravila sijajen pogreb in naše društvo je v ta namen vzelo v roke glavno delovanje, položilo je tudi ono na grob rajnega krasen venec. Drugi je bil rajnki Josip Godina, okoličan in mož, kateri je spisal svojemu narodu mnogo koristnih knjig. Spominjam se pri tej priliki tudi obeh teh odličnih dobrotnikov naroda našega s tem, da zaklčimo: »Slava njunemu spominu!« (Zbor zaklječi trikratni »Slava«).

Društvo je obravnavalo društvene zadeve v treh občnih zborih in v 11 odborovih sejah.

Udeležilo se je lansko leto tudi vspešno dopolnitnih volitev v mestni zbor in sicer

namesto odstopivšega poslanca V. okraja, g. Burgstallerja in umrela poslanca I. okraja, g. Pagana. Tudi temu zadnjemu možu je treba, da še po smrti izražamo svojo hvaležnost, ker, akoprem ne rojen Slovenec, vendar se je v mestnem zboru tako ponašal, da mu ni mogel nihče očitati, da ni držal dane besede, da se bode namreč po svojej moći potezal za koristi našega naroda v mestnem, oziroma dež. zboru. Lehka mu zemljica. (Zbor zaklječi Slava!) V V. okraju je odstopivši g. Burgstaller zopet tajno kandidiral, ali društvo Edinost je se svojim kandidatom sijajno zmagal. Ne tako v prvem okraju, kjer se je slovenski kandidat sam postavil in društvo zarad edinosti primoral, da ga je sprejelo za svojega. Baš to postopanje je bilo morda krivo, da nismo sijajno zmagali, ali propali smo pri vsem tem častno, in le za 2 glasa.

Da se takim neprilikom v bodoče ognemo, predloži Vam odbor kesnej, da obični zbor sklene v načelu, da društvo ne sprejme za svojega kandidata nobenega, kateri kandidira na svojo roko, in da vsak kandidat, katerega ima društvo priporočiti, mora poipisati program društva Edinost.

Društvo se je tudi udeležilo agitacije za volitev v dež. zbor istriški, in ta agitacija je bila na vsak način jako uspešna, ker večina po njem predlaganih kandidatov je prodrla in prišla smo vendar do tega, da imajo Hrvatje in Slovenci zdaj 5 svojih odločnih boriteljev v isterskem zboru; sploh so se Slovani v Istri vslej zadnje agitacije zdramilii in začelo se je tam večero dovoljno delovanje. Treba pa je, da društvo v bojoče Še večo pozornost obrača do zadnjih časov zapuščenej Istri, tam čakajo naše društvo najlepše lovorki. V tem obziru je bil velike važnosti in odavnosti veliki javni občni zbor našega društva v Dekani v dan 15. maja 1884. na katerem zboru se je osnovala tudi prevažna koparska posojilnica in so se sklenole vse priprave za volitve. Na ta zbor sme društvo pač ponosno biti.

V glavnem občnem zboru 26. decembra 1883. je društvo sklenolo petico na poljedeljsko ministerstvo, da daje kmet društvu v Trstu podporo le s pogojem, da boljše skrbi za povzdigo kmetijstva v okolici, da namreč izdaja slovenski kmet. list in osnuje vinarsko društvo v okolici. Na to petico ni še nobene rešitve. Sklenola se je v istem zboru tudi rezolucija do vlade, da skrbi za to, da se v Istri pri uraujih boli spoštuje slovenski oziroma hrvatski jezik. Tudi v tem obziru se ni še stvar popravila.

V občnem zboru 9. novembra na Katinari pa je bila sklenena prošnja na ministerstvo, da bi se pomnožili poduk v slovenščini na tuk. gimnaziji, in druga prošnja na mestni zbor, da bi mestni magistrat

•Bog daj,« odgovori govornik za očeta in sina.

Ženim je stopil poslednji črez prag, in zunaj so se čuli ženski glasovi: »Tone je brlek mlajenič, glavo nosi kakor jelen, in kako krasno kito rožmarina ima na rokavu. Kje ga je neki kupil?« in možki so temu odgovarjali: »Kaj neki, lehko glavo visoko nosi, ker odvede iz vasi najlepše dekle, najboljje plesalko, dobro gospodinjo, in vrhu tega še bogato. Ta ima srčko!« Tako je mislilo po vasi tudi mnozo roditeljev, in mrzelo jim je, da si je Viktorica izbrala ženina iz druge vasi, da je ni bil dober ta ali oni, čemu takša naglica, take muhe in to in ono, kakor je to uže pri tih prilikah navada.

Do večera je bila zaroka sklenena. Učitelj je spisal ženitovanjsko pismo, priče in roditelja so ga podkrižali, imena je prisestavili kum in Viktorica je podala Tonetu roko obečaje mu, du bo v treh tednih njezina želje, in keder je šla Viktorica na vás, vselej so jo pozdravljili: Bog ti daj srečo, nevesta! Ali kedar so jej mladeniči govorili: »Škoda tebe, zakaj pa nas zapustiš, Viktorica?« stopile so jej solze v oči. (Dalje prib.)

PODLISTEK.

Viktorica.

(Odlomek iz »Babice...«)

(Dalje.)

»Mene to veseli,« reče oče, »kakor si postelješ, tako bodoš spala. V imenu božjem, naj pridejo.«

Ko je oče moža odpravljal, prišla je mati k Viktorici v izbo, prekrizala jo in je srečo zelela ter rekla: »Najbolj me tolaži, da ne prideš k svekvi, ne k zalvi, da bodoš sama svoja gospodinja.«

»Mama, jaz bi ga vzela, ako bi imel dve svekvi,« odgovori Viktorica.

»No, to je tem bolja, ker se imata tako rada.«

»Ne to, mama, dala bi besedo tudi družemu vrlemu mladeniču.«

»Poznam te, kaj neki govoris, uže dosti se jih je oglasilo, pa nobenega nis hotel.«

»Takrat še ni hodil za meno vojak s hudimi očmi,« šepetá Viktorica.

»Kaj li bledeš; kaj govoris o vojaku, kaj ti je do njega, naj počenja, kar hoče, pusti ga; ta te vsaj od doma ne odžene?«

»Da, mama, ta, le ta, žalujem, plačem, nikder nemam miru in pokoja,« zaplače dekle.

»In zakaj mi tega uže popreje nisi povedala? Šla bi bila s teboj h kumi ko vačici, ta zna pri tacih rečeh pomagati. Le pusti to, jutri pojdem k njej,« tolazi mati hčerko.

Drugi dan je šla mati s hčerko k starej kovačici. Ona vše mnoge reči, katerih drugi ljudje ne vedo. Ako se komu kaj izgubi, ako krave ne molzejo, ako kdo o koga uroke dobi, za vse pomaga kovačica, ona vše ugane. Viktorica je kovačici vse odkrito povедala kako in kaj.

»In ti nisi nikdar ž njim govorila, ne jedne besedice?« vpraša kovačica.

»Ne, jelne besedice.«

»Ali ti ni dal, ali poslal po vojaci kaj za jelo, jabolka ali malega kruhka?«

»Nič, kuma, nič! Drugi vojaci ne drže ž njim, on je vedno zelo imeniten in kar živi, čudnen samotar. Tako so povedali pri nas.«

»To je pravi čarovnik,« trdila je kovačica, »ali nič se ne boj, Viktorica, jaz ti uže pomorem. zdaj še ni hulo. Prinesem ti jutri nekaj, in to boješ vedno na sebi nosila. Zjutraj, ko pojdeš iz izbe, nikdar ne zabi pokropiti se in vselej reči: »Bog

z menoj, hušuba od mene! Ko pojdeš na polje, nikoli se ne ozri, nikoli se ne oziraj krog sebe, in če te vojak nagovori, ne poslušaj ca, in ako bi govoril kakor angel. On more tudi z besedo ureči, raje si precej ušesa zatisni. Pomni to. Če ti ne bode v nekaterih dnih bolje, pa poskusimo kaj druzega, le pridi zopet k meni.«

Viktorica je šla domov z veselo mislio in nadejala se, da je bude zopet tko dobro in labko, kakor nekdaj. Drugi dan je prinesla kovačici nekaj v rudečej cuhnicici zašteta in ohesila je to deklici sama krog vrat ter velela, naj tega ne da od sebe in nikomur ne pokaže.

Na večer, ko je žela travo, opazila je sicer, da nekdo stoji ne daleč tam pod drevesom, čutila je, da je kri v lice stopa, ali premagala se je in si se krog sebe ozrial, in ko je nažela travo, hitela je domov, kakor bi je za petami gorelo. Tretji dan je bila nedelja. Mati je pekla kolač, očje je šel vabit gospoda učitelja in nekoliko starih sosedov na malico, po vasi pa so si na ušesa pravili: »Pri Mikšu bo zaróka.«

Popoldne so prišli v hišo trije možje v pražnji obliku, dva sta imela rožmarin na rokavih. Gospodar jih je na pragu pozdravil in družina začela stojati jih je rekla: »Bog daj dobro srečo!«

z okolico posloval le v slovenskem jeziku in konečno je zbor dal odboru tudi naložo, da preudarja, kako bi se osnovala v Trstu neka slov. posojilnica in založnica. Odbor je oddal ote peticij, ali mestni zbor je zavrnol drugo, ker je bila pisana v slov. jeziku, vsled česar je odbor rekuriral na dež. vladu in zadnjo prosil, naj primora mestni zbor, da jo prevzame v zmislu g. 19. temeljnega zakona. Kako se bode vse to rešito, to bomo še le videli, ali društvo ne more mirovati, dokler ne doseže svetih pravic.

Odbor društva je v prošlem letu poslal na dotedna ministerstva še dve drugi prošnji, eno v zadevi imenovanja Poreškega Škofa, drugo v zadevi zvezne železnice mej državno istersko in južno železnicu, katera zvezna železnica bi držala skoz sredno Istro od Jurdana pa do Žminja. Znano je, kak uspeh je imela prva prošnja, ali pri vsem tem se je nadeljni, da bodo novoimenovani mil. Škof poreški držal se načela, da so mu vse ovčice enako pri srcu. O uspehu druge prošnje ni pa še nič znano, vendar pa smemo upati, da se baš naši poslanici na Dunaju za stvar potegnejo, ker prašanje omenjene jako cene zvezne je vredno ozbiljnega uvaženja.

Na prošnjo glede pomnoženja kurzov na tuk. c. k. nemškej gimnaziji pa je odbor uprav denes dobil rešitev, da vlada za zdaj še ne vidi potrebe pomnoženja kurzov za slovenščino, a da se bode rada ozirala na prošnjo našega društva, kakor hitro se pomnoži število učencev tako zdatno, da se pokaže ta potreba. Za zdaj pa je už zaukazala, da se ima pivi kurz razdeliti v dva oddelka.

Vlada ni torej popolnoma negativno odgovorila in prav zato bo treba, da se za to stvar še nadalje dela, nov odbor naj ne zamudi nobene prilike in najboljše bode, da se v tej zadevi obrne tudi na naše poslanice na Dunaju, da tudi oni ministru stvar razlože.

Letos je tudi zopet prišla na dnevni red v mestnem zboru tržaškem peticija 1429 očetov slev. otrok za slov. ljudske šole v Trstu. Kakor znamo, prestopil je mestni zbor o tej prošnji na dnevni red. Odbor je proti temu sklepku rekuriral na namestništvo. Rešitev rekurza še ni. Druge poti pa zdaj ni bilo, in ako namestništvo stvar neugodno reši, ima društvo odprta še druga pota, katerih se tudi bode moralo posluževati, dokler ne doseže toliko pravične zahteve, kajti slovenske šole v Trstu so nam glede ohranitve naše narodnosti v tem mestu takot potrebne, kakor ribi voda. Vlada pa bi morala pač glede tega toli važnega prušanja tudi iz pravega avstrijskega stališča stvar resno preudariti in tržaškim Slovencem pomagati, da ne bodo več primorani svojih otrok odstujevali sebi, narodu in morda celo Avstriji, kakor to izgledi kažejo.

Očitalo se je tudi odboru, da ni v tej zadevi nastopil pravega pota; toda povedalo se mu ni, kateri bi bil boljši pot. Odbor se je gotovo v tej zadevi posvetoval s kompetentnimi krogovi, toda vsi ti krogi so mu nasvetovali pot, katero je nastopil.

Glede posojilnice, katere osnova je bila pri občenem zboru na Katinari odboru naložena, mi je sporočati, da danes odstopivši odbor ni mogel še rešiti te naloge, ker ni še našel v nekaterih krogih one pripravljenosti, katero bi zaslužila stvar sama ob sebi. To naložo torej izroča novemu odboru in se nadeja, da jo nov odbor tudi srečno izvrši, kajti slovenska posojilnica v Trstu bi bila upav temelj naše narodne organizacije na obalah sinje Adrije.

S tem je dovršeno moje poročilo o delovanju našega društva in njega odboru v prošlem letu, iz katerega naj slavni zbor razvidi, da je društvo, oziroma njega odbor z jake pičljimi sredstvi, ipak mnogo delal in tudi še precej veselno.

Naj dodam še nekoliko opazek o političnem životu na Primorskem slioh in v Trstu posebe. Lahoni so se na vsem Primorskem zarotili, da naše gibanje v kali zadušé, osnovali so nova politična društva, napravili so ozko zvezo mej seboj, zvezali so se celo z Veikonenmi in v najnovejšem času osnovali celo neko podružnico rudečega društva »Progress«, katerej podružnici okoličani navadno pravijo Cikorija. M'sel je peklenska, ker Ireditarji se celo poslužujejo našega jezika v doseglo svojega namena, in akoprem je očevidna grda nakana proti našemu narodu in proti okolici, pri vsem tem so se našli še ljudje, ki za denar hočejo delati grobo kope lastnemu narodu in so to ostudo delo uže pričeli. Tolaži nas pri tem je resnica, da vsi ti kupljeni so možje, kateri akoprem okoličani, vendar nemajo v okolici nobenega upliva, oni so vam prave ničle. Vsak pošten okoličan pa bi se sramoval, ako bi se mu moglo očitati, da je podal roko onej žalostnej gardi tržaških Ireditarjev.

Nasproti takim naporom naših sovražnikov nam je treba torej največ previdnosti in prave odkritorske edinosti, in nadejati se je, ker so okoličani tudi spoznali volkove v ovčej koži, da »Cikorija« nič ne razruši naše slege in edinosti,

ampak da doseže uprav nasprotni cilj, da nas še bolj zjedini in utrdi v našem narodnem prepričanju, in tako Bog da, da oni, kateri nam grob kopljajo, sami vanj pa jejo.

To leto bode za naše društvo največe važnosti, pripravljati se je treba uže na kruti vojni boj na vsej liniji. Zatorej pa bode imel novi odbor težko naložo. Naj bi ga podpirali vsi pravi rodoljubi, vsi pravi Slovenci in Hrvatje, ne le z svetom, temeč tudi z gmotnimi sredstvi, kajti važna, prevažna je pozicija, katero ima braniti društvo Edinost. Končujem svoje poročilo s klicem: »Zivilo naše društvo Edinost, propali njega nasprotniki.«

(Konec prih.)

Šeno, bila je velikanska baklada, godba in petje.

V ogerskem državnem zboru je 4. t. m. interpelliral poslanec Orbán pravosodnjega ministra o javnem hujskanju zoper ogersko državno ilejo in zasramovanju ogerskega naroda po nemških in rumunskih časnikih v Erdelji, ter zahteval naj se porote na Erdeljskem odpravijo, ker je bil rumunski časnik »Tribuna« od porot oproščen, če tudi je oznanoval veleizdajo. — Orbán gleda prečrno ter je nekoliko preveč unet za maljarski globus. Nam se pri tej priliki sili v spomin nek drug »Orban«, tudi Madjar, ki je Muhamedu II. ulil tisto velikansko kanono, katera je pospešila pad Carigrada, Orbana pa ubila, ter naposled povzročila bitvo pri Mohaču in poplavljene Turkov po ogerskej deželi. Tega bi »Orban« in sploh Madjari nikoli ne smeli pozabiti, ker kolikor pravičnejše in vladnejše bodo z drugimi narodi, toliko bolj si podaljšajo državno i narodno življenje.

V Budimpeštu je vstala 2. t. m. velika rabuka; 150 ogerskih delcev na koldvoru ogerske državne železnice se je upri zoper italijanske delavce, ki so delo prevzeli ceneje, nego ogerski delavci. Ogerski delavci so se pripravljali na napad zoper Italijane, ali policija jih je odgnala in vrata zaprla. Otisti so sicer, ali s hudim pretenjem. Madjari in Italijani so bili, posebno v zadnjih desetletjih, tako sršni prijatelji, in so Avstriji s tem prijateljstvom mnogo škodovali. Tu je to prijateljstvo dobilo luknjo.

Vnarje dežele.

Črnogorski slavni vojvoda Plamenac je bil poslan v Rim, kakor črnogorski zastopnik pri italijanski vladici; hkrati pa ima on tudi naložo, da reši cerkvena prava mej Vatikanom in Črnogorom, in vse upanje je, da se ta prava na obe strani ugodno rešijo, ker na dobrej volji tako pri papežu, kakor pri črnogorskem knezu ni dvomiti.

Turška vlada se je naravnost pritožila angleškej in italijanskej vladi zoper Italijansko postopanje v rudečem morju, ter to pritožbo poslala tudi drugim velevlastim.

Iz Sudana se 3. t. m. poroča: General Earle je 1. t. m. zasedel Birti, kateri kraj je sovražnik zapustil. Plovitev po Nilu je tako težavna, ali Earlejeva kolona je doslej premagala vse težave.

Iz Sudana je prišla 5. t. m. v London velepomenljiva, za Angleško osodopolna vest; general Wolseley je namreč poročil: Mahdi je Kartum 26. januvarja vsled izdaje vzel. Ko je Wilson 28. januvarja tja prišel, bil je Kartum uže v sovražnikovih rokah. Wilson se je moral vrnoti ter je sovražnik naprej streljal z obeh Nilovih bregov. Parniki, na katerih so bili Wilsonovi vojaki, razbili so se; Wilson i njegovi vojaki so se oteli na nek otok, kamor so bili poslani drugi parniki. Kaj se je zgodilo z Gordonom, to se ne ve, najbrž je ujet. — To je za Angleško buda, osodopolna vest, in prava je, da se bo Wolseley mogel oteti, mogoče je, da Mahdi tudi njega i njegovo vojsko v puščavi uniči.

V severnih amerikanskih državah, kjer so imeli doslej varno pribeljaličče vsake vrste politični rovaši, začela je vladu tudi postopati zoper njihova krvava početja. V državnem zboru so se poslanci uže oglašili za to, naj se hudobni naklapi teh človeških zveri kaznujejo in zabranjajo. 3. t. m. so imeli v Novem Jorku socialisti in anarhisti zbor, ki se je pa končal z občnim pretepanjem. Policija je nazadnje udeležence razgnala in glavarje tega zabora zaprla.

DOPISI.

Iz Skednje v 2. dan februarja. — Draga Edinost! Dnes imam Ti poročati veselo novico. Naše mlado pevsko društvo »Slovenska Vile« je priredilo v nedeljo v 1. dan februarja veselico s petjem, gožbo, Šaljivo loterijo in plesom. B.š o pravem času so se sesli naši gospodje odborniki ter nam priredili časno primerno veselico. Pevci so morali skoraj vsako pesen ponoviti, godba je izhorno svirala, tako da je bilo veselje splošno. Velika dvorana g.

Matija Sancina je bila jako okusno okrašena se zelenjem in zastavami v narodnih in cesarskih zastavah. Občinstva je bilo v dvorani in v krmi vse natlačeno.

Največ smerha je pa napravila Šaljiva loterija, ki se je pričela točno ob 9 uri. Dobitki so bili dobro zbrani, najbolj se je dopalo, ko je ptiček vzletel iz škatulje v dvorano, ter pri odprttem oknu poiskal si svobode. Po končani loteriji je bil odmor. Po odmoru se je pa plesalo do pol noči, ker ni bilo dalje dovoljeno.

Upamo, da nam slavni odbor ta predpost priredi še eno malo veselico, do koje bi imeli pa vstop samo delujoči in podporni udje.

Na tem lepem večeru smo videli tudi mnogo gospodov pevcev stare garde, ki so izven sporeda tudi pripromili. Zeleli bi iz vsega srca, da bi se vsi pevci združili v tem društvu, ker trebalo bi potem iskati zbor, ki bi bil kos našemu. Dakle gospodje pevci, na noge! Složno si podajte roke in vstopite v kolo »Slovenske Vile« ter pokažite svetu, da vam niso mari osebnosti, ampak da imate pred očmi le napred s svojega naroda.

Mej gosti smo zapazili več gospodov iz Trsta in dva gospoda kot odposlanca pevskega društva »Zora« iz Vrdele. Izrekamo jim tukaj najsrečnejšo hvalo ter želim, da bi se pri vsakej priliki obiskali okoličani v množnem številu ter s tem pokazali, da umejemo izrek: Svoji k svojim. Ko se enkrat vsi drugi družega trdnoklenemo, ne bode imeli moči naš nasprotnik, da bi proti nam kaj opravil. Ko skalna trdnina moramo stati in da tudi bi izmetali Italijančici na mernike denarja mej nas, vendar nas ne bodo mogli podkupiti. Na delo moramo toraj vsi. Vsi oni pa, ki ne morejo javno delati, ali da so jim roke zvezane, naj pa nas podpirajo pri delu. Naš narod povsed napreduje in tudi mi moramo napredovati. Oni pa, ki iz zgoči osebnosti ovira delovanje drugim, sme se imenovati odpadnik naroda našega. Mi nesmemmo delati vsak za svojo osebo, ampak za celokupnost. Združenih nas ne uniči ničče, posamezni pa propademo. Naprej, dragi pevci »Slovenske Vile«; delajte tako vrlo nadalje, kakor ste do sedaj. Pokazali ste se vrle pevce, ali prihodnjič upamo, da Vas boderemo se z večjo slastjo in navdušenjem poslušali, nego sedaj. V to pomoži Bog in sreča junaka!

V Gropadi 4. februarja. Pred 3 leti je k nam hodil neki g. Žerjal podučeval nas v narodnem in cerkvenem petju in ni bilo poletnega večera, da ne bi se razgleale po našem selu premile narodne pesmice.

Kako smo se tedaj začudili, ko smo videli neko nedeljo popoldne tega Žerjala v Bazovici, kako je skušal pripravljati pot cikoriji. Nekoliko časa so ga tamošnji seljaki radovedno poslušali, ali ko se jim je odveč pristudio, začeli so ga oštrevati, kakor je zaslužil. Ko je pa bikač videl, kakšni oblaki se zbirajo nad njegovo glavo, odnesel je pete, da še plačal ni računa krčmarici, kajti da je le par minut zamudil, gosta toča bi se bila naj usula.

Ko smo se Gropacij zbirali in slovensko prepevali, marsikterikrat nam je dovela občna pohvala. Ali kako žalostno je to zdaj pri nas, ko se vse noči družega ne čuje, nego italijansko kvakanje, ali ne vseh gropskih mladeničev, le okoli 8 se jih je dalо zapeletiti od nekaterih, ki so od vojakov prišli. Dragi mladeniči Gropacij, sporazumite se mej seboj in osnujte si pevsko društvo, in naprosite g. Andreja Ražma iz Bazovice, da bo vaš v domačem petju podučeval, da se bode po naših stenah razlegala lepa slovenska pesmica, ki narodui čut vzbuja, ne pa pohujščiva italijančina, katere se sami ne umejete.

Gropac.

Iz Ljubljane, 5. srečana. — (Izv. dopis). — Krogotok našega političnega življenja, ki se je bil v minoletem kazal opazovalčevim očem v tako raznih podobah, nikakor še nema tendenč, da se vrne v staro mirno, izplavljeno strugo, nego še vedno išče novih prodorov, da razvodeni sedaj na desno, sedaj na levo, brez pravega zdravega in pristnega namenta, ampak le z nagibom, da prav — pluskne. Nihče, kdor stoji ob strani, ter pazno gleda vse to »presnovljenje in prenovljenje« (dandanes smemo le še po Gregorčeve govoriti), utresti se ne more tožnega utiska, da grozno razcepilje naših moči, kakor je gledamo sedaj skoraj v vsakem jutrem, vedno bolj in bolj raste v istej meri, kakor raste vedno višja strast in želja posameznikov, ki imajo priliko, govoriti v lastnem javnem glasilu, — govoriti le — zase. Kolikor časopisov — toliko politikov, in vsak ima druge ideje; le v tem so si slični, da nobeden ne pozna skupne vodilne avtoritete. Zato je pa tudi ves naš boj, in v boji za narodnost smo vendar veino — brezvsešen, prazen, pravodržanje po zraku, po vešab. Skupna, vplivna akcija je nemogoča, dokler bodo, kakor sedaj, vladali vlasti naše ljubljansko časnikarstvo v prve vrsti le osebni oziroma lastnikov ali urednikov, ali celo naj-

manjših reporterjev in — stavcev. Kajti tudi zadnje se pripeti, in to tem rajši, tem več — praznikov je v mesecu. To se ve da, vsak človek ima svoj sport, in ga mora skoraj imeti! Marsikomu izmej onih, katerim je moč gledati za naše prozorne kulise, še so v spominu karakteristične besede jednega glavnih naših voditeljev, ki jih je izustil ob osodopolnem času predvianske verifikacije volitev velikega posetiva v kranjskem dejelnem zboru. »Kaj pa naši agitatorji po dejeli poreko? Ti ljudje potrebujejo gradiva, »panem et circenses! Tako je dejal tedaj naš polit. k. in vidi se nam, da je tudi ljubljanske mestne očete vodil v prašanju ustanovitve nemške šole ta glavni ozir. »Panem et circenses!« Nisi radikalni listi so imeli gradiva za nekoliko hudih uvođnih člankov in še več osobnih napadov, — potem pa, ko je mestnega zobra večina mirno vtaknula v svoj žep očitanje dr. Bleiweissova, ter tako potrdila, da je v istini nekako čudno postopala pred svetom, — potem so naši tukajšni, pod nadzorstvom te vedene izhajajoči listi molčali in še molče, kajti, to bi ne bilo več za agitatorje po dejeli!«

Pa te razmere so povsem znane. Čemu bi jih človek še pogreval, ko mora vsacega rodoljuba zaboleti misel na tako postopanje, v katerem se ne more drugače reči, nego, da se godi kar »tja v en dan«, jedino le z smotrom: »panem et circenses!«

Vaša sosedinja pa vrlo sekundira našim tukajšnjim kolovodjem; a ona ima še poseben sport, kateri »našim« ne ugaja povsem, ker vedo, da se javnemu mnenju ne sme preveč v oči biti tam, kjer se ne more tiso z lepa ponarejati. Naš dejelni predsednik jetemu listu glavnega predmet, Kaj čuda, saj je on tudi Tolminec, »nemo propheta in patria. Tu po našem mestu se kolportira še druga pripovedka, tudi izza kulis, katera pa ne more biti gola izmišljotina. Saj poznamo svoje Panhajmce!

Pripoveduje se namreč v poučenih krogih, da je nek umrš slovenski poslanec, o katerem nihče dvomil ni, da je mej tedajnimi poslanci jedini predestiniran za predsednikovo palačo na turškem trgu ljubljanskem, — iskal si v svrhu tega našega zaveznikov tudi izven kranjske dežele, vzlasti pa mej poslanci naše narodnosti; in ker je bil uže drugih gotov, naseli se je za nekoliko mesecev tudi v Gorici. Toda tam je našel s početka — akoprem povsod odprte duri, — vendor pa zaprt ušesa glede marsikterega pršanja. Pa ker je kot iskušen diplomat veden, da je treba včasi tudi biku, ako ga ni moč za rogo prijeti, pokazati rudeč robec, razobesil je on v istini taciga s podobo predsedniške palače turškega trga ljubljanskega. Učinek je bil gotov! »Nevreden ni sem pač odlike«, dejal je dotičnik z Gregorčevim oblastnim junakom, dotičnik, upiven gospod, kateri se čuti, kakor tu pripovedujejo, itak predestiniran za vodstvo kranjske dežele, in to sedaj tembolj, ker mu je osoda odstranila nevarnega tekmeца. Hinc illae lacrimae, — odtot ono budo zabavljanje goriškega moniterja na osobo in delovanje našega dejelnega predsednika.

Ker uže govorim o predestinaciji, naj še omenim, da bode ona tudi uplivala na prihodnje tukajšne volitve v mestni zbor in vlasti na županovo volitev, kajti sedanju županu Grasseliju mine letos mandat. Sedaj uže se v nekih krogih rečeta pršanje, kedo v prihodnje zasede to mesto, in vsi trdijo, da drug ne more biti, nego jedini za to predestinirani gospod (?) (uganoti ni težko). Itak je neki slovstveno zavavni klub sklenol, da Grasselija v Ljubljani ne bo več kandidiral za državni zbor, ampak na njegovem mestu nekega družega uže starega v poslu drž. poslanca. (Neverjetno se nam skoraj zdi marsikaj v tem dopisu; posebno pa to, da nek gospod v resnici aspirira na nastopstvo barona Winklerja; ali dopis smo vendor objavili kakor kurjosam, da naše občinstvo čita, kaj vse se govorii v sicer dobro podučenih krogih ne le ljubljanskih, temuč tudi nam še bolj sosednjih. Vreden E!)

Iz spodnjega Štajerja. dne 26. januvarja. — V sila važnih časih živimo; slovenski rod bode obhajal to leto 1000 letnico smrti sv. Metoda, prvega škofa slovenskega, kakor je uže znano iz časnikov. Sv. Ciril in Metod imata preobilne zasluge za naš narod, ona dva sta znaša naše pismo, črke, kakor znano, katere še Rusi sedaj rabijo in se »Cirilica« vele. Onadva sta naše pradele od poganske vere odvračala, in njim luč prave vere prižgala, ter sploh po naših krajih storila veliko dobrega; dolžni smo toraj, da nju spodobno proslavimo v tem letu. Naj goré njima na čast po naših gridič monogostirini kresida hosti onadva z hvaležnostjo gledala na nas sem dolj iz nebes, prosila za nas in prošnje naše uslužila — da uže skoraj dodakomo blažejih dni.

Slovenci, držimo ko bratje skupaj, ne dajmo se zapeljati, kar se žali Bog čestokrat zgodi. Res je, da se ne moremo Slo-

venci ponašati in tekmovati z mogotci tega sveta, katerim se vse ukianja; čeprav pa smo v tej reči na slabem, vendar nismo najzadnji narod na tem svetu. Mi smo narod, kateri se je začel še stoprav le sedaj zavedati svojih pravic, za katere se bojuje uže preko 1000 let, to kaže, da še ni propadel, ter še le sedaj začel napredovati. Vidi se iz tega žilavosti, da se je po 1000 letih še vendar čvrst in zdrav ohranil, k ljubu vsemu tlačenju in preganjanju, mej tem, ko so nekateri rodovi popolnoma propali in zginoli s zemlje. Vsak, katerega je mati »Slava« rodil, lehko je ponosen na svoj narod; saj je njega ogromno na tem svetu; njega slava se je še le jela kazati, on ima gotovo in slavno bodočnost.

Naj nas nobena sila ne zlomi, noben piš ne omaje, bodimo zložni, — Ne udajmo se — bodimo zvesti carju in domovini, držimo se vere, katero so naši pradvedprejšnji, ko so zapustili krivo ajdovsko vero in svoje malike, katerim so čestokrat grozne daritve žrtvovali, a tega jim ne smemo za zlo jemati, ker vsaka doba ima svoje šege. Bodimo bolj zložni, nego do sedaj, ne črtimo druga drugega, posebno po novinah. Mislim da novine niso za to na svetu, da bi v njih drug po drugem udrihali in poštenje jemali. Novine so za to, da nam novosti prinašajo, nas uče razne koristne stvari ter nas seznanjajo s svetom, budě narodno zavest, in nas svarē pred mariščem. Če so pisane v pravem duhu, tedaj so vsakemu dan dečaški le količaj naobraženemu človeku potrebne.

Bodi nam to leto — leto miru in sprave; prizanašajmo drug družemu, ne prijetno pričkanje naj zgne tako, kakor zgline rosa ko veter potegne. Podajmo si roke budi si pristaš to ali one stranke, ker razcepjenost gotovo ne vede k dobremu cilju.

Praznujmo tedaj spoštljivo naša apostola, naša brata — Dragi čitatelj, ki to prebiraš, ne vzemi mi za zlo teh besed, odkritorsčne so, prosta roka robato piše, ker se le redko poslužuje peresa, piše leto, kar um in srce veli; — stojimo sedež za vse in vse za enega dokler živimo, branimo domovino, pravice, čast narodu.»

Domorodski.

Domače in razne vesti.

Baron Ivan Scrinzi-Montecroce je v četrtek zjutraj ob dveh v osemdesetem letu svojega življenja umrl. Mož si je za Trst pridobil velike vsestranske zasluge. Rojen je bil leta 1805 v Altu Tirolskem. Se le 25letni mladenič se je naselil v Trstu kakor odvetnik ter trideset let tako izvrstno odvetnikoval, da v svoji stroki ni imel doglavnika. V letu 1848 je bil izvoljen za občinskega svetvalca; k malu potem mu je cesar za njegovo patrijotično delovanje podelil viteški križ Fran-Josipovega reda, v letu 1857 pa viteški križ železne krone ter ga povzdignil v viteški stan s pridevkom Montecroce. V letu 1867 je bil izvoljen v državni zbor, ter ga je cesar k malu potem pobaroni in kakor dosmrtnega uda poklical v gospodsko zbornico državnega zборa. V letu 1875 pa je bil odlikovan s komturnim križem Fran Josipovega reda. V Trstu je bil skoraj pri vseh velikih podjetjih, posebno pri znanstvenih in humanitarnih društvih načelnik, ali vsaj svetovalec. Mnogo je zgubil Trst s tem možem.

Policijski svetovalec Henrik Fraus je 4. t. m. v 55. letu svojega življenja umrl. Bil je mož spoštovan in prijubljen. Znani g. Lovro Žerjal iz sv. Ivana, o katerem je naš list uže mnogo pisal, bil je včeraj pri nas in nam je izročil v nazočnosti č. g. M. Mandiča in g. F. Stele-ťa to le lasnoročno pismo s prošnjo, da ga objavimo: »Draga Edinost! Jaz podpisani prosim odpuščanja moj slovenski narod, nad katerim sem se pregrešil, ker sem svojo majko Slavo zatajil, ali zmirom me srce boli zavoljo tega mojega greha. Žatega delj se zopet obrnem k svoji domovini in na društvo Edinost in prosim odpuščanja. Želim, da se mi odpusti in ob enem zagotovljaju, da nikdar več se ne obrnem proč od slovenskega naroda ter ostanem vedno njega zvesti sin. — Pri sv. Ivanu dne 5. februarja 1886. — Lovre Žerjal, m. p.

Mi k temu dodajemo, da nas takrat izpoved veseli in želimo, da je odkritorsčna, ne kakor ona J. M. Lvrenčiča, ki se je dal zopet zapeljati po Lahonih od Ckorilje. Sicer pa smo za vsak slučaj na braniku.

Seja mestnega zobra je bila soperet včeraj. — Na dnevnom redu je bila mej drugim tudi prošnja okoličanov zaradi odprave pašnine 50 soldov od vsake govednice. Delegacija je predlagala, da se preide č. z to prošnjo na dnevni red. G. Živic je gorka zagovarjal prošnjo; rekel je

mej drugim, da zbor niti nima pravice o tej stvari sklepati, ker to je zadeva dejeljnega zobra; očital je večini zobra, da dela prav po komunistično, in da z okoličani ravna popolnoma brezobzirno. — Mojzes Luzzato je Živec soperet prav surovo zavračal in mnogi mestni očetje so se g. Živecu posmehtovali, vsled česar je protestiral g. Nadlišek in gospode grajal, češ da se ne vedejo kakor omikanci. — Ogovarjal je g. Živec tudi Luzzattu; ali vse zastonj; pri glasovanju je prešel zbor čez prošnjo okoličanov V. okraja na dnevni red. — Vse zastonj, okoličan bode teptan, dokler bode zaspali.

Vojaški nabori. C. kr. namestništvo naznana, da bodo letos vojaški nabori v Primorskem v sledečih dnevih: Trst 2, 3, 4, 5, 6, 7 in 9 marca; Bovec 14. marca, Sežana 16. in 17. marca, Komen 18, 20 i 21 marca, Kanal 23 in 24 marca, Kormin 26, 27 in 28 marca, Gradiška 23 in 24 marca. Gorica okolina 26, 27, 28, 30 in 31 marca. Ajdovščina 10, 11 i 13 aprila, Pazin 2, 3, 4 i 5 marca. Buzet 9 in 10 marca, Podgrad 12, 13 in 14 marca, Koper 20, 21, 23 in 24 marca, Pulj 8, 9, 10 in 11 aprila, Voloska 16, 17 in 18 aprila. Krk 21 in 22 aprila in Čres 27 aprila t. l.

Tržaške novosti:

Nj. eksc. namestnik Tržaški baron Pretis je podaril del. podp. društvo o pričili velikega plesa f. 100, za kar izreka odbor društva najtoplejšo zahvalo.

Danes zvečer bude veliki ples delalskega podpornega društva, kateremu smemo po vsem soditi prerokovati sijenj izid in tudi dober materialni uspeh. — Dosedaj so za ta ples poslali darila ti le gospode: J. Kovačevič f. 10.—, Morpurgo Parac f. 5.—, trgovska zbornica f. 15.—, društvo Tramway f. 5.—, vitez M. f. 6.—, kreditni zavod f. 5.—, J. Desseppi f. 5.—, Kabiljo, kr. srbski konzul f. 5.—, Scaramangā f. 5.—, dvorni svetovalec dr. Schrott f. 2.—, M. Urbančič f. 2.—, Slavoj Jenko iz Podgrada f. 2.—, V. Hertaus, c. k. poštni vodja f. 1.

Ubogo 70letno Katarino F. iz Zadra, ki je bila več časa v tukajšnji bolnici naši so pretečno noč na ulici, brez vsake podpore. Odpeljali so jo začasno v političiske ječe, odkoder jo sigorno pošljeno na nje rojstni kraj.

Umor in poskušen samomor. Mesarica Ivana V. 33 let starca, hotela se je z fosforovo tekočino ostrupiti. V lekarni Leitenburg dalli so jej proti strupa. Vzroki samomora so neznani.

Policijsko. Najdene ure. V četrtek popoludne ob 5 i pol so našli v ulici Coroneto zaboje s znakom in številko v kateremu je bilo več ur budnic. — Prodajalca galeriterja Kajetana C. iz Bolonje je prijela tukajšnja policija, ker ga je spoznala za onega kojega so italijanske sodnijske oblasti zasledovale. — Z odprtne pisarne na tukajšnjem magistratu bila je nekemu gospodu vkradena sukna. Pravijo da je vkral brčas nek potepuh, ki je prišel proti podpore.

Goriške novosti. Obesil se je v Gorici v svojihi hiši Ludovik Höchtl, c. k. davkarski uradnik, rodoma Nemec v istini Lahon in brezvernež. — Pravi uzrok samomoru ni poznani. Samomorilec je zapatil gld. 50.000 premoženja, kar je znamenje, da ni bil v finančnih zadregah. — Lahoni so napravili s pogrebom rajnega neko politično demonstracijsko, veliko število je sledilo rakvi brez duhovskega spremljiva.

Tramway na par se nekda napravi s kolo tvora goriškega v Gorico, v Stražiče, v Podgoro in Solkan; nek inženir je uže prosil za koncesijo. Dobra misel. **Bralno društvo** v Komnu. Ker je visoko c. kr. namestništvo našega bralno društva pravila potrditi blagovolilo, imeli smo včeraj občni zbor, kojega se je 21. udov udeležilo. V zatrdni odbor so bili z večino glasov izbrani gg. Bratina, kaplan; Kofol, kontrolor; Kovačič, sodn. pristav; Leban, ravnatelj; Mrak, gozdnar; Pahor, kaplan; Wallenhofer, okr. sodnik. Zbrani odborniki pa so se tako-le odredili: gosp. Bratina predst., g. Wallenhofer podpredst., g. Pahor, tajnik; g. Kofol, denarničar; ostali trije kot odborovi udi. Društvo kličemo: vivat, crescat, floreat!

Vabilo k Besedi, katero priredi Narodna čitalnica v Bolgi v nedeljo 8. februarja v dvorani gostilne »pri Pošti«, točno ob 7. uri zvečer. — Spored: 1. »Slovan-Vašak, moški zbor. 2. Govor. 3. »Mili kraj«, moški zbor. 4. »Cylinder in klobuček«, M. Vilhar, Šaljiv v dvogovor. 5. »Djačka pjesma« I. pl. Zaje, možki zbor. 6. Krojač Fiks, burka v enem dejanju. 7. »U boji« I. pl. Zaje, moški zbor. Po »Besedici ples, s petjem. Udje so vstopnje prosti, neudje plačajo 20 nč, k plesu plačajo udje 50 nč, neudje 80 nč. K obilnej udeležbi uljedno vabi Odbor.

Vabilo k veselicu, katero priredi Narodno kmetijsko društvo v Dutovljah dne 8. februarja 1885 I. v prostorih g. Ant. Stoka. Spored: 1. Govor. 2. Petje; po domači pevci. 3. Petje kraškega kvarteta. 4. Petje, domači pevci. 5. Petje, kraški Uredni.

kvartet. 6. Igra. 7. Petje, domači pevci. 8. Tombola, 9. Pies. Začetek ob pol 7. uri zvečer. Vstopnina k plesu za celo 50 kr. Listek za tombolo 20 kr. Za tombolo so pripravljeni 4 dobrki. Pri plesu svira dobra domača godba s pomočjo družih izvezbanih godev.

Vabilo k veselicu, katero priredi bralno društvo »Sloga« dne 8. februarja t. l. v St. Vidu nad Vipavo. Spored: 1. Bože živi, moški zbor. 2. Sta čutiš, moški zbor. 3. Igra: Pol vina pol vode, vesela igra v jednem dejanju. 4. Jadransko more, moški zbor. Komični prizor s petjem. 6. Pies. Začetek ob pol 7. uri zvečer. Vstopnina za ude 10 kr., neude 20 kr., sedež 20 kr. Vstopnina k plesu 50 kr. K obilnej udeležbi uljedno vabi Odbor.

Bralno društvo v Vel. Žabljah priredi dne 8. februarja t. l. veselico s plesom in tombolo. Pri plesu bo sviral goriški orkester. Začetek ob 4. uri popoldne. **Slovana** 3. številko je zaseglo c. k. državno pravništvo zavoljo kratkega počila o razporu med vladiko Strosmajerjem in madjarsko vlado. Ker ni upanja, da bi se dovolila druga izdaja, prosi nas uredništvo naj naznanimo, da 4. štev. izide z dvema polama priloge in petimi slikami.

Nesreča na železniči. V Avstraliji se je blizu postaja Wagga-Wagga zadnje dni pripetila grozna nesreča. Posul je ve sled dežja železniški nasip v trenotki, ko je bil vrat na njem; razdrobili so se pri pada vsi vozovi in vlakovi ter bilo sto osob umrlih ali hudo ranjenih.

Tržno poročilo.

Kara — malo obrajtana k ljubu dobremu izid holandske dražbe. Prodalo se je te dni 600 vreč Rio po f. 48.50 do 62.—, 300 vreč Santos po f. 52 do 61.— **Sladkor** — gre dobro od rok po viših cenah, in vse kaže da bodo cene še porastle. Prodalo se je te dni 600 vreč Rio vreč Rio po f. 48.50 do 62.—, 300 vreč Santos po f. 52 do 61.— **Sladkor** — gre dobro od rok po viših cenah, in vse kaže da bodo cene še porastle. Prodalo se je te dni 600 vreč Rio vreč Rio po f. 48.50

Dr. EMIL FABIANI
zdravnik-ranocelnik-porodoslovec
spremjaje in ordinuje vsaki dan od 2.
do pol 4. ure popoludne Nahaja se tudi
v lekarni ROVIS Corso 47.
Via degli artisti Nro 8 II. nadstropje

Agencija za posredovanje
u službah i kod stanovanja

E. GEROMINI-JA

priskrbiće službe svake vrste u Austriji i inozemstvu. Kupuje i prodava kuće, po najugodnijim pogodbam.

Piazza Ponterosso br. 2. I. kat.

Zdravilni plašter

(cerot).

Ozdravi temeljito vsako rano, bodisi še tako zastaranu in kronično in tudi take, ki so se uže spremenile v raka, ustavlja še tako močan glavobol, vse bolečine živev in revmatizma v zgloboh, čudelno pomaga v bolečinah materinskih i. t. d. 50 letna skušnja z izvrstnim uspehom, kakor r. zvidno po neštevilnih spričalih, katere se morejo pokazati vsakemu — dobira se le v lekarini

10-10 Rovis, Corso Št. 47.

Tehtnice

Vsled naznanila magistratovega zadevočega pregledovanja in potrebuje tehtnic in utežev vsake baže se podpisani

PETER TOMADESSO

tehtničar

priporoča p. n. gospodi imenovanih tehtnic in utežev po najnižih cenah in je pripravljen do poprave posoditi eno ali več drugih tehtnic v delalnici

P. Tomadesso.

Via delle Beccarie nasproti starej proda-jalnici v Trstu. 10-6

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih sedeti, da se dožka nihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratniše želodčne bolesti. Prav izvrstno vstrezo zoper hemoroidje, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mlečnih nadležnostih, zoper beli tok, božast, zoper scropoter čisti pokvarjeno kri. One ne pregajajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako bolezno.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbo in pošiljatvo pa edino v lekarnici Cristofolotti v Gorici, v Trstu v lekarni E. Zanetti i G. B. Rovis, G. B. Faraboschi in M. Ravasini. Ena steklenica stane 30 novcev.

Varovati se je pokvarjenih posnetkov, skaterjima se zavolj želje po dobičku tu pa tam ljudstvo goštuje, dasi nimajo nobene moći in vrednosti.

1884.

razstava v Kalkuti
(diploma s kolajno).

VLAHOV

lek odobren po c. kr. vladi, priporočen od zdravniških strokovnjakov, patentovan od združenih držav Ameriških.

Dosežni uspeh: vsakršna nerazpoložnost, neprebavljivost, kolika, glijiste, krvavica, (hemoroidi), povračljive mrzelice, vodenica pranica, leno, slaboš, čiščenje krv. Čisti polagoma in okrepuje zdravje.

— Vsak stoček vred dobi se tudi navod, kako se ima rabiti lek.

Pozor proti ponarejenju!

Da bi dobivanje leka olajšal zalogu ž njim izdelovalatelj vse kavane, mirodinice, sladičarje in likerje v glavnih mestih po celem svetu. 30-48

Tvornica: Romano Vlahov v Šibeniku. Glavna zaloga v Trstu ulica S. Lazzaro Št. 1

NB. Pozor proti ponarejenju.

G. Piccoli-ja

«pri angelu»

LJUBLJANA, Dunajska cesta.

Naročila izvršujejo se s prvo pošto proti povzetju zneska.

Zaloge v Trstu so v lekarnah pl. Leutenberg, Foraboschi, Prendini, Ravasini in Zanetti ter v vseh boljših lekarnah Istre in Primorske.

14-30

Brez te varstvene znamke, postavno zavarovane, ima se to zdravilo smatrati kot ponarejeno.

Varstv. znamka

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču,

je odločno najboljše zdravilo zoper protein ter remanatem, trganje po udih, bolečine v krizi ter Zrcih, otekline, trpanje ude in kete itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar doznačuje obilno zahval. Zahteva naj se samo »cretu zoper trganje po dr. Maliču« s zrazen stopečim znamenjem; 1 stekl. 50 kr.

Planinski želiščni sirop kranjski, izborn zoper kašelj, hripost, vravost, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr. Koristnejši, nego vse v trgovini se nahajajoči soki in siropi. 4-20

Pomuhlijevo (Dorsch) jetrno olje, najboljše vrste, izborn zoper bramore, pljučnico, kožne izpustke in bezgavne otekline. 1 stekl. 60 kr.

Anaterinska ustna voda, najboljše za ohranjanje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 40 kr.

Kričistilne kroglice, c. kr. priv., ne smejo bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisočkrat sijano osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobol, otrpenih udih, skaženem želodcu, jetnih in obistnih boleznih, v Škatljah a 21 kr; jeden zavoj s 6 Škatljami 1 gld. 5 kr. Razpoljuje se le jeden zavoj.

Naročila iz dežele izvrše se takoj v lekarni pri „samorogu“

Jul. pl. Trnkózy-ja

na mestnem trgu v Ljubljani.

Išče se

mlađenič 17 do 18 let, kateri zna hrvatski, više tudi cirilico in razumlje vsaj tudi nemški, ako ne, tudi nekoliko italijanski. Več se izvije pri našem uredništvu.

Piccoli-jeva
želodečna esenca

lekarni Piccoli-ja pri angelu na Dunajskoj cesti v Ljubljani ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških spričeval

bolezni v želodcu in trebuhu, bodenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabsanje, hemoroidje, zlatenico, migrene, itd. In je najboljši priporoček zoper gliste pri otrocih.

Steklenica 10 kr. Kdor je vzame več, dobri primeren odpust.

Blagozdeni gospod Piccoli v Ljubljani.

Vaša želodečna esenca je jedino zdravilo, ki mi pomaga pri moji bolezni v želodcu. Vsekikrat kadar jo rabim, čutim olajšanje in zboljšanje.

Josip Sordat, župnik, Kamrje, pošta Črniča.

Tukaj velja izrek: »Čast zasluzku«. Vaša želodečna esenca, katero smo jaz in mnogo drugih bolnikov rabili v bolezni, je prav čudovite moči, posebno pri želodečnih boleznih. A. Lepetina, župnik, Kršan na Primorskem.

Podpisani potrjuje, da ima želodečna esenca ljubljanskega lekarničarja Piccoli-ja hitre in precudne zdravilne moči. Ž njo ozdravilo je mnogo ljudi moje in sosedne župnije; komaj preteče dan, da ne bi kdo prišel k meni, ki me prosi za jedno steklenico želodečne esence, kojih imam vedno nekoliko pripravljenih.

A. Wlassish, župnik-kan, Plominj, Primorsko.

Antirheumon najboljše zdravilo proti prehlajenju, kostobilji, hromoti delavnih četin, bolečinam v križi in v prsih, prehladnim bolečinam v glavi in v zobe. Steklenica 40 kr.

Pastilje santoninske; (kolesci zoper gliste) izkušeno zdravilo zoper gliste Škatljica 10 kr. 100 koščekov 60 kr. 1000 koščekov 5 gld.

Salicilne pastilje proti prehlajenju najboljši priporoček proti davici (difteritis), plučnim, prsnim in vratnim bolečinam, zoper kašelj in hripost.

Zeliščni prsni sirup. Ta iz zdravilnih zelišč izdelani sirup se rabi z najboljšim uspehom proti vsemi prsnim in pljučnim bolečinam, zasliženju, kašliju, hriposti, dušljivemu kašiju itd. Održičen naj vziamejo 3 do 4 žlice vsaki dan, otroci še toliko žličic. Steklenica 36 kr.

Tu navedena, Kakor vsa druga zdravila se zmirja řešna doba v lekarni

G. Piccoli-ja

«pri angelu»

LJUBLJANA, Dunajska cesta.

Naročila izvršujejo se s prvo pošto proti povzetju zneska.

Zaloge v Trstu so v lekarnah pl. Leutenberg, Foraboschi, Prendini, Ravasini in Zanetti ter v vseh boljših lekarnah Istre in Primorske.

LEKARNA RAVASINI

Piazza della Stazione

V TRSTU.

Prisporoča se te posebnosti:

Katramova voda

postačna dober lek proti

zatara, kar razlapja lez.

Hlebčki Ravasini

iz trpotčev zake proti

zavrsju, zatara, kaš-

ljiva in bolezni v grlu.

Ribje olje

naravno limonova barva, ki vonja

prav malo po ribi, pričutno, brez vso-

kega slabega okusa. Najboljši lek proti jetvi, trganju,

izpohom, slaboti itd.

Ribje olje

metano z jedom in želznično, lek po

čisti in gotov, prisporočljiv drugim,

katero imajo otroci z dvojnimi udi in ne morejo shoditi.

Adontina Ravasini

lek proti rhabolui,

tri prve steklenice

estavljene bolezni

zavrsju, zatara, kaš-

ljiva in bolezni v grlu.

Elixir

začiščenje

zavrsje zobovja in dobre vonjave v istih.

Dišeča glicerinina

proti pokanju kote, pri-

poročljiva za zmo.

Pražati vedno po teh posebnosti na imo MARKA RAVASINI, lekarni „Alta Giustizia“, Piazza della Stazione. Zaloge mineralnih voč, posebnosti domače in inostranske, kemični i delki in m rodilje, izdelati iz slatinske gume, ranocelniško orodje, dišeče milo in drugi izdelki lekarnice.

Vsaka naročba se precev Izvrši.

LA FILIALE IN TRIESTE

dell' i. r. priv.

Stabilimento Austr. di Credito

per commercio ed industria.

VERSAMENTI IN CONTANTI

Banconote:

3 1/2% annuo interesse verso preavviso di 4 giorni

3 1/2% " " " 8

3 1/2% " " " 30

Per le lettere di versamento attualmente in circolazione, il nuovo tasso d'interesse comincerà a decorrere dalli 27 corrente, 31 corrente e 22 Novembre, a seconda del rispettivo preavviso

Napoleoni:

3 % annuo interesse verso preavviso di 30 giorni

3 1/2% " " " 3 mesi

3 1/2% " " " 6

Banco Giro:

Banconote 2 1/2%, sopra qualunque somma

Napoleoni senza interessi